

Arrest

nr. 67 788 van 3 oktober 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 20 juli 2011 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 12 mei 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 augustus 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VERRELST, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VYVER, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, dienen op 14 juli 2010 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) in. Deze aanvraag wordt op 29 september 2010 onontvankelijk verklaard omdat een medisch getuigschrift ondertekend door een dokter in de geneeskunde ontbrak.

Op 3 januari 2011 dienen verzoekers opnieuw een aanvraag in om machtiging tot verblijf gegrond op artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Op 12 mei 2011, met kennisgeving op 21 juni 2011, verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid deze aanvraag ongegrond. Dit is de bestreden beslissing, die luidt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 03/01/2011 werd ingediend door:

Naam; A., L. (...)

Geboren te Nerkin- Dvin op 11/06/1986

Nationaliteit: Armenië (Rep.)

Adres: (...)

Echtgenoot:

O., A. (...)

Geboren te Nerkin- Dvin op 06/02/1983

Kinderen:

O., G. (...) geboren te Antwerpen op 24/04/2010

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden(en): Het aangehaalde medisch probleem kan niet aanvaard worden als grond om een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 te bekomen.

De arts-adviseur stelde in het medisch verslag (zie gesloten omslag) vast dat uit de voorgelegde medische bewijsstukken blijkt dat de aandoening van betrokkene behandelbaar is . Uit het administratief dossier blijkt dat de medicatie en de opvolging beschikbaar is in het land van herkomst, nl. Armenië.

Dusdanig stelt zich de vraag naar de toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen, zijnde de nodige medicatie en de noodzakelijk opvolging door een specialist, in het herkomstland van betrokkene, zijnde Armenië. Uit informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt het volgende: In Armenië bestaat geen systeem van sociale zekerheid. Echter, de zorgen zijn gratis voor patiënten met aandoeningen die opgenomen zijn in de lijst voor gratis zorgen. Dat de aandoening van betrokkene in deze lijst voor gratis zorgen is opgenomen, en zowel de nodige medicatie als de nodige opvolging door een specialist gratis zijn. De gespecialiseerde zorgen zijn beschikbaar in de poliklinieken en in de gespecialiseerde centra.

Verder kunnen betrokkenen beroep doen op hulp van de International Organisation for Migration. De IOM ondersteunt de Armeense regering op het gebied van migratie. De IOM wil tevens de zelfstandigheid en integratie verbeteren voor mensen die terugkeren naar Armenië. Zo assisteert de IOM terugkerende Armeniërs bij hun reïntegratie. Deze terugkeerders kunnen microkredieten krijgen om een nieuw leven op te bouwen.

In het medisch advies van de arts staat niet vermeld dat betrokkene arbeidsongeschikt is. Op die manier kan zij zelf instaan voor de eventuele overige kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp. Gezien deze beslissing ook geldt voor haar partner kan worden verondersteld dat hij ook een steentje bijdraagt in de financiële situatie van het gezin, bij terugkeer naar het land van herkomst.

Derhalve blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van *"de motiveringsplicht vervat in artikel 62 Vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, alsook de zorgvuldigheidsverplichting, alsook schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens."*

Het middel luidt als volgt:

"Uit de aangehaalde wetteksten blijkt dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. De motivering moet tevens afdoende zijn.

In de motivering van de bestreden beslissing werd niet voldoende rekening gehouden met de werkelijke situatie van verzoekster.

Verzoekster is in België in behandeling bij een geneesheer waarvan zij de nodige ondersteuning en medicatie ontvangt.

Een plotse terugkeer naar Armenië, het land dat aan de oorsprong ligt van haar medische problemen door de trauma's die zij er meemaakte, zou een dramatische impact hebben op de mentale toestand van verzoekster.

Bovendien blijkt, in tegenstelling tot wat verwerende partij in de bestreden beslissing beweert, dat het gezondheidssysteem in Armenië verzoekster helemaal niet voldoende garanties biedt op een goede behandeling. De kwaliteit blijft bijzonder laag en corruptie de norm :

"Free basic health care was equally available to boys and girls through the age of 18 but often was of poor quality, and officials often required overt or concealed payment for services. "

"In its monitoring of mental health facilities in the Syunik and Shirak regions during 2009, the domestic NGO Helsinki Citizens Assembly of Vanadzor (HCA V) reported numerous deficiencies, including poor hygienic conditions, poor nutrition, inappropriate buildings, outdated and ineffective medications, lack of professionally trained staff instances of physical violence, and use of patient labor in health facilities. HCA V expressed the view that the entire operation of mental health facilities was deficient. It noted the absence of a state policy on mental health, the lack of appropriate legislation for the proper implementation of legislation regulating the work of psychological clinics, the lack of standards and norms for staff conduct, and insufficient funding of facilities. "

"By 2010, public utilities and communication services were perceived to be almost free from bribery, while healthcare, customs authorities and traffic police were still considered by the population to be among most corrupt sectors in the country. "

"Petty corruption within Armenia's healthcare system is reportedly widespread, with doctors and other medical staff regularly demanding bribes. Many healthcare professions claim they do not earn a living wage. In March 2010, a decision was made to raise the price of medical services to reflect their real cost and eliminate the practice of bribes. The average doctor's salary would rise to US\$1,000 per month as a result of this change. 41 The 2010 CRRC survey shows a changing awareness of corruption within the medical profession. In 2009, 47percent of respondents labeled the practice of tipping doctors to get special care as corrupt; in 2010, 58 percent of respondents voiced this opinion.42 At year's end, the proposed increases to medical costs had not yet been made. "

De gratis gezondheidszorg waar in de bestreden beslissing naar verwezen wordt, bestaat deze wijdverspreide corruptie enkel op papier. In de realiteit kan hier geen beroep op gedaan worden en moet elke behandeling betaald worden. Niet zelden worden onredelijk hoge bedragen gevraagd voor de meest eenvoudige behandeling.

De terugleiding van verzoekster naar Armenië zou dan ook een onmenselijke behandeling uitmaken in de zin van artikel 3 EVRM. De betreden beslissing bekijkt slechts zeer eenzijdig de beschikbaarheid van de behandeling in Armenië, en onderzoekt bovendien op geen enkele wijze de impact die een terugkeer naar het land van herkomst en de oorzaak van de ernstige trauma's van verzoekster op haar zou hebben.

De motivering van de bestreden beslissing kan dan ook geenszins afdoend kan genoemd worden, en houdt een schending in van de motiveringsplicht waaraan de verwerende partij als administratieve bevoegdheid aan onderworpen is.

Verwerende partij is overigens zeer onzorgvuldig is omgegaan met de door verzoekster aangehaalde argumenten, door deze niet in overweging te nemen en/of onvoldoende te onderzoeken. Dat de bestreden beslissing dan ook alle bovenvermelde wettelijke bepalingen en beginselen van behoorlijk bestuur schendt. De terugleiding van verzoekster naar Armenië zou dan ook een onmenselijke behandeling uitmaken in de zin van artikel 3 EVRM."

2.2. De verwerende partij merkt op in haar nota:

"Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de thans bestreden beslissing deze is, d.d. 12 mei 2011, waarmee de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980 ongegrond wordt verklaard.

In de beslissing wordt verwezen naar het advies van de arts-adviseur d.d. 9 mei 2011 die oordeelde dat er vanuit medisch oogpunt geen bezwaar is tegen een terugkeer naar het herkomstland. De aandoening van verzoekende partij is behandelbaar, en de opvolging en behandeling is volgens de arts-adviseur mogelijk in Armenië. De behandeling die verzoekster nodig heeft staat op de lijst van gratis zorgen. Gespecialiseerde zorgen zijn beschikbaar in poliklinieken en gespecialiseerde centra. Verzoekende partij heeft ook niet aangetoond arbeidsongeschikt te zijn. Zij kan dus zelf instaan voor de eventuele kosten die verbonden zijn aan de hulp die zij nodig heeft. Uit de aangebrachte gegevens blijkt volgens de arts-adviseur dus niet dat verzoekster een ziekte heeft die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling in het land van herkomst is, vermits deze behandeling wel degelijk beschikbaar is in Armenië.

Verzoekende partij brengt als enige verweer tegen de beslissing in dat er in Armenië sprake is van corruptie en dat de medische zorgen er ondermaats zijn.

Verwerende partij merkt op dat verzoekende partij haar beweringen op geen enkele manier onderbouwt met concrete bewijzen. Het blijft bij loutere verklaringen en beweringen, waarvan zelfs geen begin van bewijs wordt aangeleverd. Nog minder brengt verzoekende partij bewijzen aan dat deze praktijken, moesten ze al bewezen zijn, betrekking hebben op haar persoonlijk of dat ze haar persoonlijke toestand zouden beïnvloeden. Verzoekende partij komt niet verder dan het formuleren van een hypothetische vrees, en geeft geen concrete elementen aan waaruit moet blijken dat die vrees gegrond is.

Verzoekende partij kan niet ontkennen dat de zorgen die zij behoeft op de lijst van gratis zorgen is opgenomen. Zowel de medicatie als de opvolging door een specialist zijn blijkens de ingewonnen informatie gratis.

Verzoekende partij geeft geen concrete aanwijzingen waaruit moet blijken dat deze informatie niet strookt met de werkelijkheid.

Verzoekende partij heeft derhalve niet aangetoond dat de beslissing onzorgvuldig is of behept is met een motiveringsgebrek.

De verwerende partij concludeert dat de bestreden beslissing wel degelijk afdoende werd gemotiveerd, en dit zowel in feite als in rechte.

De verwerende partij merkt op dat verzoekende partij de motieven van de beslissing schijnt te kennen, vermits zij ze aanvecht in het verzoekschrift. Aan de formele motiveringsplicht werd derhalve voldaan.

"Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt, (zie o.a. R.v.St., nr. 161.401, 2 februari 2001; R.v.St., nr. 161.411, 2 februari 2001). De verzoekende partij voert bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur aan, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht." (R.V.V., nr. 14.261 van 29 november 2007)

"Wat betreft de ingeroepen schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt.

Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.417). (R.V.V., arrest nr. 21.513 van 16 januari 2009)

De beslissing is derhalve afdoende formeel gemotiveerd.

In de mate dat verzoekende partij van oordeel is dat de materiële motiveringsplicht met voeten getreden werd, heeft de verwerende partij de eer te antwoorden dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zich niet in de plaats kan stellen van de administratieve overheid.

Hiervoor kan verwezen worden naar rechtspraak van de Raad van State, die in casu, mutatis mutandis van toepassing is:

"Overwegende dat het bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet tot de bevoegdheid van de Raad van State behoort zijn beoordeling van de gegrondheid van het dringend beroep in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid/ dat de Raad van State in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd is na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van het dringend beroep is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen." (R.v.St., arrest nr. 139.590 dd. 20 januari 2005; 16.443 CGV - BBWT) (R.v.St., arrest nr. 163.382 dd. 10 oktober 2006, Staatsraad Adams, G/A 147.167/XIV-18.551)

"Overwegende, in de mate dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing inhoudelijk aanvecht en aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, dat het bij de beoordeling daarvan niet tot de bevoegdheid van de Raad van State behoort zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid; dat de Raad van State in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd is na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op ' grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen."

(R.v.St., arrest nr. 164.103 dd. 25 oktober 2006, Staatsraad Adams, G/A 144.344/XIV-17.680)

Verwerende partij is derhalve van oordeel dat de beslissing afdoende werd gemotiveerd, en dit zowel in feite als in rechte. De beweringen van verzoekende partij kunnen hieraan geen afbreuk doen.

Het enige middel is niet ernstig.

In iedere hypothese kan de uiteenzetting van verzoekende partij niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, die slechts kan worden uitgesproken voor zover zou zijn aangetoond als zou de bestreden beslissing een hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm overtreden, hetzij een overschrijding of afwending van de macht inhouden."

2.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk het determinerend motief aan op grond waarvan deze werd genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en naar het feit dat de aanvraag van verzoekers ongegrond is, daar een behandeling en opvolging van de vastgestelde medische problematiek van de eerste verzoekende partij beschikbaar is in Armenië.

De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet "verder" te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing "het waarom" of "uitleg" dient te vermelden.

Tevens dient te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een gestandaardiseerde, stereotiepe en geijkte motivering, dit louter feit op zich nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171 en 27 juni 2007, nr. 172.821).

Verzoekers maken niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt om te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

Uit het verzoekschrift blijkt tevens dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissing kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt en verzoekers bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren, zodat dit onderdeel van het enig middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Verzoekers hebben op 3 januari 2011 een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ingediend. Dit artikel luidt als volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

§ 2. Bij zijn aanvraag toont de vreemdeling zijn identiteit voorzien in § 1, eerste lid, aan door middel van een identiteitsdocument of een bewijselement dat voldoet aan volgende voorwaarden:

1° het bevat de volledige naam, de geboorteplaats en -datum en de nationaliteit van betrokkene;

2° het is uitgereikt door de bevoegde overheid overeenkomstig de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie;

3° het laat toe een fysieke band vast te stellen tussen de titularis en de betrokkene;

4° het is niet opgesteld op basis van loutere verklaringen van de betrokkene.

De vreemdeling kan eveneens zijn identiteit aantonen door verschillende bewijselementen die, samen genomen, de constitutieve elementen van de identiteit bepaald in het eerste lid, 1°, bevatten op voorwaarde dat elk bewijselement minstens voldoet aan de voorwaarden voorzien in het eerste lid, 2° en 4°, en minstens één van de elementen voldoet aan de voorwaarde voorzien in het eerste lid, 3°.

De verplichting om zijn identiteit aan te tonen is niet van toepassing op de asielzoeker wiens asielaanvraag niet definitief werd afgewezen of die tegen deze beslissing een overeenkomstig artikel 20 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, toelaatbaar cassatieberoep heeft ingediend en dit tot op het ogenblik waarop een verwerpingsarrest inzake het toegelaten beroep is uitgesproken. De vreemdeling die van deze vrijstelling geniet, toont dit uitdrukkelijk aan in de aanvraag.

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

4° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4. De vreemdeling wordt uitgesloten van het voordeel van deze bepaling, wanneer de minister of zijn gemachtigde van oordeel is dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de betrokkene handelingen gepleegd heeft bedoeld in artikel 55/4.

§ 5. De in § 1, vijfde lid, vermelde deskundigen worden benoemd door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De Koning stelt de procedureregels vast bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad en bepaalt eveneens de wijze van bezoldiging van de in het eerste lid vermelde deskundigen.

§ 6. Artikel 458 van het Strafwetboek is van toepassing op de gemachtigde van de minister en de leden van zijn dienst, wat betreft de medische gegevens waarvan zij in de uitoefening van hun ambt kennis krijgen.”

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers een medisch attest van 18 november 2011, alsook paramedische attesten van psycholoog R.V. toevoegden. De arts aangesteld door de verwerende partij bespreekt al de bij de aanvraag toegevoegde stukken, wat verzoekers niet betwisten. Evenmin is betwist dat de eerste verzoekende partij lijdt aan een ziekte die een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld en opgevolgd wordt. Deze arts meent dat voor de medische problematiek van eerste verzoekende partij behandeling en opvolging beschikbaar zijn in Armenië en dat er geen bezwaar bestaat tegen de terugkeer van verzoekers naar Armenië.

Verzoekers betwisten deze laatste vaststelling en houden voor dat het gezondheidssysteem in Armenië niet voldoende garanties biedt op een goede behandeling, de kwaliteit laag is en corruptie de norm. Zij citeert teksten uit een “Country Report on Human Rights Practices 2010” van 8 april 2011 en naar een rapport van “Freedom House, Report on democratisation (...) and rule of law (...)” van 2010. Aan het verzoekschrift worden algemene rapporten toegevoegd. Zij stellen dat de gratis gezondheidszorg waarnaar verwezen wordt enkel op papier bestaat. In realiteit wordt niet zelden hoge bedragen gevraagd voor de meest eenvoudige behandeling. Verzoekers terugleiden naar Armenië is een schending van artikel 3 EVRM.

Samen de verwerende partij dient de Raad vast te stellen dat de citaten en rapporten waarop verzoekers zich steunen niet vermogen de conclusie van de arts aangesteld door de verwerende partij te veranderen. Hoewel in de rapporten sprake is van moeilijkheden en corruptie heeft de ambtenaar-geneesheer zich gebaseerd op zeer concrete antwoorden, niet alleen van het Ministerie van gezondheid in Armenië maar tevens op informatie verstrekt door artsen uit Yerevan, zoals opgesomd in haar verslag van 9 mei 2011. De algemene rapporten wegen niet op tegen de concrete informatie waarop de ambtenaar-geneesheer zich steunt (e-mails van 4 november 2008, 25 mei 2009 en 29 september 2010, naast de lijst van de geregistreerde medicatie die de ambtenaar-geneesheer verkreeg op 4 mei 2011). Haar vaststellingen vinden steun in het administratief dossier. Uit het administratief dossier blijkt dat de medicatie die de eerste verzoekende partij behoeft in Armenië verkrijgbaar is, wat door verzoekers niet wordt betwist. Ook blijkt dat psychiatrische en/of psychologie hulp en opvolging kan verkregen worden. Verzoekers tonen met hun algemeen betoog geenszins aan dat de corruptie, daargelaten de vraag of deze al bestaat, van die aard is dat medische hulp voor eerste verzoekende partij ontoegankelijk wordt, nu wettelijk gezien in een gratis zorgverlening voor de aandoening van de eerste verzoekende partij is voorzien. De bestreden beslissing wijst er bovendien op dat verzoekers een beroep kunnen doen op de IOM en zij microkredieten kunnen verkrijgen om een nieuw leven op te bouwen, naast de vaststelling dat niet is aangetoond dat verzoekers, met inbegrip van eerste verzoekende partij, arbeidsongeschikt zijn zodat kan ingestaan worden voor de eventuele kosten die gepaard zouden gaan met de noodzakelijke hulp. Dit motief, gesteund op informatie terug te vinden in het administratief dossier, wordt door verzoekers niet weerlegd.

Met hun betoog maken verzoekers niet aannemelijk dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt. Deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te schragen. Evenmin tonen verzoekers aan dat de bestreden beslissing niet met de nodige zorg is genomen. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Verzoekers voeren geen andere argumenten aan dan deze die hoger werden besproken zodat hun grief samenvalt met het voorgaande. Dit onderdeel is ongegrond.

Artikel 3 van het EVRM bepaalt dat *"Niemand mag worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen"*. Deze bepaling bekrachtigt een van de fundamentele waarden van elke democratische samenleving en verbiedt in absolute termen folteringen en onmenselijke of vernederende behandelingen, ongeacht de omstandigheden en de handelingen van het slachtoffer." (vaste rechtspraak: zie bv. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, § 218).

Het EHRM heeft reeds geoordeeld dat de verwijdering door een lidstaat een probleem ten aanzien van artikel 3 van het EVRM kan opleveren en dus een verdragsluitende Staat verantwoordelijk kan stellen, wanneer er ernstige en bewezen motieven bestaan om aan te nemen dat de verzoekende partij in het land van bestemming een reëel gevaar loopt om te worden onderworpen aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM. In deze omstandigheden houdt artikel 3 van het EVRM de verplichting in de persoon in kwestie niet naar dat land te verwijderen (zie EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 75 en de arresten waarnaar wordt verwezen; adde EHRM 26 april 2005, Müslim/Turkije, § 66).

Gelet op het grondig uitgevoerde onderzoek van de ambtenaar-geneesheer, dat niet in concreto door verzoekers wordt weerlegd, is het besluit van deze arts kennelijk redelijk. Bovendien is er geen schending van artikel 3 van het EVRM wanneer de betrokkene in het land van herkomst de noodzakelijke medische zorgen kan krijgen, ook al zijn die zorgen niet van hetzelfde niveau als in het land waar de betrokkene op dat ogenblik verblijft. Ook al zou de gezondheidszorg in Armenië niet optimaal zijn, wat in casu niet is aangetoond, houdt dit niet in dat de noodzakelijke zorgen er niet zouden kunnen worden verkregen (RvS 14 februari 2008, nr. 179.633). Bijgevolg tonen verzoekers niet aan dat een terugkeer naar Armenië een schending van artikel 3 EVRM teweegbrengt.

Het middel is ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoekers hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie oktober tweeduizend en elf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN